

- 2) При положителен отговор на първия въпрос, длъжен ли е националният съд да осъществи тази проверка служебно или само ако някоя от страните изрично посочи, че е налице нарушение на правото на Съюза?
- 3) Следва ли член 26, параграф 2 ДФЕС, член 35 ДФЕС и член 56 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка като съдържащата се в членове 24/С и 24 D от Закона за общото данъчно производство, съгласно която унгарско търговско дружество, което осъществява дейността си отчасти на територията на други държави — членки на Европейския съюз, не може да назначи на управителна длъжност унгарски гражданин, който е участвал в управлението на друго унгарско търговско дружество, извършващо дейност на вътрешния пазар, само поради обстоятелството, че последното е натрупало данъчни задължения, макар за това да не носи вина посоченият унгарски гражданин в качеството си на тогавашен участник в управлението?

**Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 12 май 2014 г. — Weltimmo s.r.o/
Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság**

(Дело C-230/14)

(2014/С 245/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Weltimmo s.r.o

Ответник: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Преюдициални въпроси

- 1 Следва ли член 28, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (наричана по-нататък „Директива 95/46“) да се тълкува в смисъл, че разпоредбите на националното право са приложими на територията на една държава членка спрямо администратор на данни, който е установен изключително в друга държава членка и управлява уебсайт за недвижими имоти и обяви, като публикува и обяви за недвижими имоти, находящи се на територията на първата държава членка, чиито собственици изпращат личните си данни към техническо средство (сървър) за съхраняване и обработване на данни, което се намира във втората държава членка и принадлежи на лицето, което управлява уебсайта?
- 2 Следва ли член 4, параграф 1, буква а) от Директива 95/46 да се тълкува с оглед на съображения 18 — 20, член 1, параграф 2 и член 28, параграф 1 от същата директива в смисъл, че унгарският орган за защита на данните и свободата на информацията (Magyar Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, наричан по-нататък „орган за защита на данните“) не може да прилага унгарския закон за защита на данните като национално право спрямо лице, което управлява уебсайт за недвижими имоти и обяви и е установено изключително в друга държава членка, дори когато то публикува и обяви за недвижими имоти, находящи се в Унгария, чиито собственици вероятно изпращат от територията на Унгария данните за своите имоти към техническо средство (сървър) за съхраняване и обработване на данни, което се намира във втората държава членка и принадлежи на лицето, което управлява уебсайта?
- 3 От значение ли е за тълкуването въпросът дали услугата, предоставена от администратор, който управлява уебсайт, е насочена към територията на друга държава членка?
- 4 От значение ли е за тълкуването въпросът дали данните относно недвижимите имоти, находящи се на територията на тази друга държава членка и личните данни на собствениците действително са прехвърлени от територията на тази държава членка?
- 5 От значение ли е за тълкуването въпросът дали личните данни относно посочените имоти са лични данни на граждани на друга държава членка?
- 6 От значение ли е за тълкуването обстоятелството, че собствениците на установеното в Словакия предприятие имат местопребиваване в Унгария?

- 7 Ако от отговора на предходните въпроси следва, че унгарският орган за защита на данните може да предприеме действия, но че трябва да прилага не националното право, а правото на държавата членка по място на установяване, трябва ли член 28, параграф 6 от Директива 95/46 да се тълкува в смисъл, че съгласно правото на държавата членка по място на установяване унгарският орган за защита на данните може да упражни само правомощията, предвидени в член 28, параграф 3 от Директива 95/46 и че поради това не може да наложи глоба?
- 8 Може ли да се приеме, че понятието „adatfeldolgozás“ [технически действия по обработване на данни], използвано в текста [на унгарски език], както на член 4, параграф 1, буква а), така и на член 28, параграф 6 от Директива 95/46, е идентично в терминологията на тази директива на понятието „adatkezelés“ [обработване на данни]?

(¹) ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10.

Иск, предявен на 12 май 2014 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело C-233/14)

(2014/C 245/08)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. van Beek и C. Gheorghiu)

Ответник: Кралство Нидерландия

Искания на ищеца

Комисията иска от Съда,

- да установи, че Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 18 ДФЕС (във връзка с член 20 ДФЕС и член 21 ДФЕС), както и по член 24, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, като е ограничило възможността при използване на обществения транспорт студентите, които учат в Нидерландия да ползват намаление на цените на билетите до нидерландските студенти, които в Нидерландия са записани в частна или публична учебна институция и до студентите от други държави членки, които в Нидерландия се включват към заетите лица или са придобили там право на постоянно пребиваване,
- да се осъди Кралство Нидерландия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

1. Докато нидерландските студенти могат да ползват студентска карта за обществения транспорт (наричана по-нататък „OV-studentenkaart“), с която в Нидерландия те могат да използват обществения транспорт безплатно или при намалена тарифа, студентите от другите държави членки, които в Нидерландия нито се включват към заетите лица, нито са придобили право на постоянно пребиваване, трябва да плащат пълната тарифа за този транспорт.
2. Според Комисията нидерландските законови разпоредби водят до пряка дискриминация въз основа на гражданството, тъй като гражданите на Европейския съюз, които не са нидерландски граждани, биват третираны по-неблагоприятно от нидерландските граждани. Поради това Нидерландия не е изпълнила задълженията си по член 18 ДФЕС във връзка с член 20 ДФЕС и член 21 ДФЕС.
3. Освен това е налице пряка дискриминация въз основа на гражданството, когато националната правна уредба, независимо че е формулирана неутрално, фактически поставя в по-неблагоприятно положение много по-голям процент от определени лица, освен ако разликата в третирането е обоснована от обективни фактори, които нямат връзка с дискриминацията въз основа на гражданството.